

ԴԺՆԱՇՈՒՆՁ ԿԵԱՆՔԻ...

(ՆԻԿԻՏԻՆԻՅ)

Դըժնաշունչ կեանքի խստութեան սովոր,
Անդորր հոգով եմ իմ խաչը կըրում:
Եւ չեմ աղերսում ես երկնից մի նոր,
Վարդազարդ ուղի իմ աղօթքներում:

Ինքնահաճ խելքըս գըտնում է գաղաուկ
Յաճախ սփոփանք և՛ մաշիչ վըշտում:
Այդպէս և ծովի հառաչքն ու աղմուկ
Յաճախ հիացք են մեզ վերայ ազդում:

Սովոր եմ կըռուին անհամբոյր կեանքի,
Սովոր—փոթորկին անվերջ դառնութեան.
Փոթորիկն է միշտ աղբիւր վեհ մըտքի,
Աղբիւր—արցունքի, ոգևորութեան...

Թարգ. Ա.Լ. ԾԱՏՈՒՐԵԱՆ